

การประเมินศักยภาพในการควบคุมยาสูบโดยคณะทำงานร่วมขององค์การอนามัยโลก ช่วงปี ค.ศ. 2008 พบจุดอ่อนจุดแข็งของระบบการควบคุมยาสูบของประเทศไทย ดังนี้

- ความสำเร็จในประเทศไทยเกิดจากแรงผลักดันขององค์กรเอกชนไม่แสวงกำไรและกลุ่มวิชาชีพ
- ความสำเร็จอาจก่อให้เกิดความพึงพอใจ ที่จะทำให้ความก้าวหน้าชะลอลง
- เงินทุนสนับสนุนส่วนใหญ่มาจาก สสส. ในขณะที่รัฐบาลสนับสนุนงบประมาณไม่เพียงพอ
- ผู้ประสานงานระดับชาติใช้กลไกอย่างไม่เป็นทางการ เพิ่งเริ่มมีการทำแผนควบคุมยาสูบระดับชาติ
- โครงสร้างของรัฐในการควบคุมยาสูบ ไม่เข้มแข็ง
- โครงสร้างขององค์กรเอกชนไม่แสวงกำไร ยังสามารถขยายเพิ่มเติมได้อีกมากโดยเฉพาะในระดับรากหญ้า

ข้อเสนอแนะ ของคณะทำงานร่วมขององค์การอนามัยโลกที่สำคัญ มีดังนี้

1. กำหนดและพัฒนาผู้นำสำหรับการควบคุมยาสูบในอนาคต ในภาครัฐบาล และภาคประชาสังคม
2. ส่งเสริมศักยภาพของรัฐบาลในการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง, การประสานหลายภาคส่วน, การวางแผนและนำมาตราการไปปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนของการดำเนินงาน ซึ่งรวมถึงการจัดลำดับความสำคัญในแผนปฏิบัติการการควบคุมยาสูบ, การตั้งภาคีให้มีส่วนร่วม, การกำหนดยุทธศาสตร์ และ การจัดระบบควบคุมกำกับแผนและผลลัพธ์ของแผน